

BPM. 152. 9. 2020

ZJEDNOCZENIE
CHRZEŚCJAŃSKICH RODZIN
www.zchr.pl

Okręg Gliwicki
Biuro Regionalne ZChR: ul. Piotra Skargi 7 lok. 3, 43-300 Bielsko-Biała

Gliwice, dnia 7 września 2020 r.

Prezydent Gliwic
Pan Adam Neumann

~~Przewodniczący Rady Miasta Gliwice
Pan Marek Pszonak~~

PETYCJA

Okręg Gliwicki Zjednoczenia Chrześcijańskich Rodzin wnosi o nadanie miejscu w przestrzeni publicznej — jednej z ulic (plac, rondo) położonych na terenie Gminy Gliwice imienia niedawno zmarłego założyciela „Solidarności Walczącej”, marszałka seniora Sejmu RP VIII kadencji dr Kornela Morawieckiego

UZASADNIENIE

Całym swoim życiem zmarły śp. doktor Kornel Morawiecki dobrze zasłużył się Polsce. W 1968 uczestniczył w strajkach studenckich. Po ich stłumieniu, wspólnie z Jerzym Petryniakiem, Zdzisławem Ojrzyńskim, Piotrem Plenkiewiczem oraz Ryszardem Trąbskim, wydrukował i kolportował ulotki potępiające ówczesne władze komunistyczne za represje wobec protestujących. W podobnym zespole wydawał ulotki przeciwko interwencji wojsk Układu Warszawskiego w Czechosłowacji w sierpniu 1968, a następnie przeciwko stłumieniu przez władze protestów robotniczych w grudniu 1970. W 1979 związał się od drugiego numeru z wydawanym we Wrocławiu drugoobiegowym periodykiem „Biuletyn Dolnośląski”. W tym samym roku wraz z grupą znajomych witał papieża Jana Pawła II w Warszawie, Częstochowie i Krakowie podczas pierwszej pielgrzymki do Polski biało-czerwonym transparentem z napisem „Wiara i Niepodległość”.

W sierpniu 1980 wraz z „Biuletynem Dolnośląskim” włączył się w organizowanie strajków we Wrocławiu. We wrześniu tegoż roku brał udział w organizowaniu regionalnych struktur „Solidarności”. Wraz z Nikolajem Iwanowem i zespołem „Biuletynu Dolnośląskiego” drukował po rosyjsku odezwy do żołnierzy radzieckich stacjonujących w Polsce. Za tę działalność został zatrzymany, zwolniono go po poręczeniu udzielonym przez rektora Politechniki Wrocławskiej i groźbie strajku powszechnego w regionie. Był delegatem na I Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” w Gdańsku i jednym z inicjatorów przyjęcia przez zjazd Posłania do ludzi pracy Europy Wschodniej.

Po wprowadzeniu stanu wojennego 13 grudnia 1981 uniknął internowania, gdyż przewoził wieczorem sprzęt poligraficzny. Z zespołem „Biuletynu Dolnośląskiego” zaangażował się w działalność podziemną. Korzystając z zakonspirowanej struktury, rozpoczął działalność poligraficzną. Pierwszy numer drugoobiegowego pisma „Z dnia na dzień” był drukowany w nocy z 13 na 14 grudnia i został kolportowany od rana 14 grudnia we Wrocławiu. Zajął się także

wydawaniem prasy i wydawnictw Regionalnego Komitetu Strajkowego „Solidarność” we Wrocławiu, był upoważniony przez przewodniczącego regionu Władysława Frasyniuka do wydawania i podpisywania oświadczeń w imieniu RKS.

Na przełomie maja i czerwca 1982 założył organizację Solidarność Walcząca (początkowo posługującą się nazwą Porozumienie Solidarność Walcząca). W manifestie programowym Kim jesteśmy? O co walczymy? wskazano, że podstawowymi założeniami SW jest „walka o odzyskanie niepodległości i budowa Rzeczypospolitej Solidarnej”. Odrzucano ugodę z rządzącą władzą i reformowanie systemu, deklarowano walkę podjazdową „na wszystkich poziomach i różnymi metodami”.

9 listopada 1987 Kornel Morawiecki został zatrzymany przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa we Wrocławiu. Przetransportowano go do Warszawy i osadzono w areszcie na Rakowieckiej, gdzie przetrzymywany był w całkowitej izolacji. Zaostrzyły się wówczas u niego schorzenia: choroba wrzodowa i zapalenie oka. W ramach odpowiedzialności rodzinnej odmówiono wtedy jego żonie wydania paszportu na wyjazd do Wielkiej Brytanii. W marcu 1988 r. Zbigniew Romaszewski wystosował w jego sprawie list do Amnesty International w Londynie, ale organizacja ta nie wciągnęła go na listę więźniów sumienia, gdyż stwierdziła, że musi wyjaśnić, czy nie był on związany z działalnością terrorystyczną. Z inicjatywy Konfederacji Polski Niepodległej w USA powstał Komitet na rzecz Uwolnienia Kornela Morawieckiego. Kornel Morawiecki opuścił kraj 30 kwietnia 1988 r. Po trzech dniach, podczas próby powrotu, został deportowany z lotniska w Warszawie do Wiednia. Udało mu się powrócić konspiracyjnie do Polski pod koniec sierpnia 1988 r. Ujawnił się dopiero w czerwcu 1990 r. Był rozpracowywany przez funkcjonariuszy KW MO/WUSW we Wrocławiu w latach 1979—1990. Był kandydatem na Prezydenta RP oraz sprawował mandat posła na Sejm RP VIII kadencji.

Kornel Morawiecki zmarł około południa 30 września 2019 r. w Centralnym Szpitalu Klinicznym MSWiA przy ul. Wołoskiej 137 w Warszawie na skutek nowotworu trzustki, po kilkumiesięcznej walce z chorobą. Uroczystości pogrzebowe o charakterze państwowym odbyły się 5 października na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach. Został odznaczony przez Prezydenta RP Andrzeja Dudę Orderem Orła Białego.

Były przewodniczący Platformy Obywatelskiej, poseł Grzegorz Schetyna był działaczem niepodległościowego ugrupowania doktora Kornela Morawieckiego w PRL. Po jego odejściu, napisał: „Odszedł Kornel Morawiecki, twórca i legenda Solidarności Walczącej; w latach 80-tych uczył mnie konspiracji i walki o wolną Polskę; cześć i chwała jego pamięci”.

Nikołaj Iwanow, historyk, rosyjski dysydent, przybył do Polski w 1980 r. i jeszcze przed stanem wojennym podjął współpracę z „Solidarnością Walcząca”. Wspominał, że kiedy pojawił się w Polsce, to wszyscy się go bali. „Byłem za prowokacyjny, za dziwny, miałem przecież rosyjski paszport. Ale Kornel od razu mnie przyjął, przygarnął i do końca był moim najbliższym przyjacielem, moim duchowym ojcem” – powiedział. Iwanow uważa, że Kornel Morawiecki „dla obalenia komunizmu zrobił prawdopodobnie najwięcej ze wszystkich polskich działaczy antykomunistycznych”.

„Ja akurat współpracowałem z Kornelem Morawieckim i mam bardzo pozytywne zdanie o jego działalności w tamtym okresie i uważam, że za tamte zasługi takie upamiętnienie mu się należy. Moja opinia jest tu pozytywna.” – powiedział niedawno w rozmowie Niezależną Gazetą Obywatelską poseł na Sejm RP IV, V, VI, VII, VIII kadencji i obecny senator Platformy Obywatelskiej, Antoni Mężydło. Ten toruński senator PO został uprowadzony 2 marca 1984 r. w ramach tzw. porwań toruńskich. Był torturowany i więziony przez funkcjonariuszy OAS (grupy specjalnej Służby Bezpieczeństwa) w okolicach Okonina, a następnie pozostawiony na wysypisku śmieci w Brodnicy.

Solidarność Walcząca działała na terenie Gliwic i innych śląskich miast. Z punktu widzenia kształtowania pozytywnych postaw obywatelskich śp. dr Kornel Morawiecki zasługuje

na postulowane upamiętnienie w Gliwicach. Informujemy również, że stanowisko Instytutu Pamięci Narodowej w sprawie podobnego uhonorowania śp. dr Kornela Morawieckiego jest nadzwyczaj pozytywne, a zostało już wyrażone w sprawie podobnej petycji, która została złożona w Bielsku-Białej.

W związku z przedstawionymi dokonaniem oraz opiniami na temat śp. doktora Kornela Morawieckiego wnosimy jak na wstępie.

Z poważaniem

Przewodniczący Okręgu Gliwickiego ZChR

Mirosław DYNAK

Dynak Mirosław

1. Wyrażam zgodę na podanie do wiadomości publicznych moich pełnych danych osobowych oraz danych organizacji na potrzeby publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej.
2. Wnoszę o informowanie nas o wszystkich działaniach Urzędu w sprawie tej petycji na adres e-mail: rzecznikprasowy@zchr.pl

www.zchr.pl

www.facebook.com/partia.zchr

partia.zchr@gmail.com